

DRAGESKOLEN

BOG I

JORDDRAGENS KRÆFTER

AF

TRACEY WEST

ILLUSTRERET AF

GRAHAM HOWELLS

★ ★
Alvilda
★

TIL LAUREN,

pigen, der elskede drager – og stadig gør det.

– TW

DRAGESKOLEN 1: JORDDRAGENS KRÆFTER

er oversat fra RISE OF THE EARTH DRAGON

af Christine Gasbjerg

Text copyright © 2014 Tracey West

Interior illustrations copyright © 2014 by Scholastic Inc.

Published by arrangement with Scholastic Inc., 557 Broadway, New York, NY 10012, USA.
Scholastic and associated logos are trademarks and/or registered trademarks of Scholastic Inc.

Grafisk tilrettelæggelse dansk udgave: BOGGRAFISK/v Birgitte Bager

Bogen er sat med Goudy old style

1. udgave, 1. oplag

Trykt 2022 af GPS Group i Slovenien

ISBN 978-87-415-1714-8

www.alvilda.dk

TIL SLOTTET!

Drake så ikke kongens soldater nærme sig. Han havde travlt med at grave i løgmarken. Han trak et stort hvidt løg op. Der kravlede en orm på det. Drake havde ikke noget imod ormen. Hans familie havde altid dyrket løg i kongeriget Bracken. Han skulle tilbringe sit liv med at grave løg op, uanset om han havde lyst til det eller ej.

Drake tog fat i ormen.

“Hej, lille fyr,” sagde han. Så lagde han ormen ned på jorden igen.

“Er det dig, der hedder Drake?” spurgte en stemme højlydt bag ham.

Drake vendte sig forskrækket om. En af kongens soldater kom ridende imod ham på en sort hest. Han havde et gult skæg. Der var syet en gulddrage på brystet af hans beklædning – kong Roland den Modiges symbol.

“Ja, det er mig, der er Drake,” sagde Drake med rystende stemme. Der kom aldrig soldater ud i marken. Ikke medmindre der var problemer med en bonde.

Soldaten red hen til Drake. Han bøjede sig ned og trak ham op på sin hest.

“Hey, hvad laver du?” råbte Drake. Soldaten svarede ikke.

Drakes mor kom løbende ud af deres hytte.

“Vent! Hvor tager du min dreng med hen?” råbte hun.

“Til kong Roland,” sagde soldaten.

Drakes hjerte sprang et slag over. Han havde altid ønsket at møde kongen.

“Men han er kun otte!” råbte hans mor. Hun marcherede hen til hesten.

“Kongen har valgt ham,” sagde soldaten.

Valgt mig til hvad? tænkte Drake. Han var fornuftig nok til ikke at stille soldaten flere spørgsmål. Bønder som Drake havde ikke lov til at tale uden at være blevet talt til.

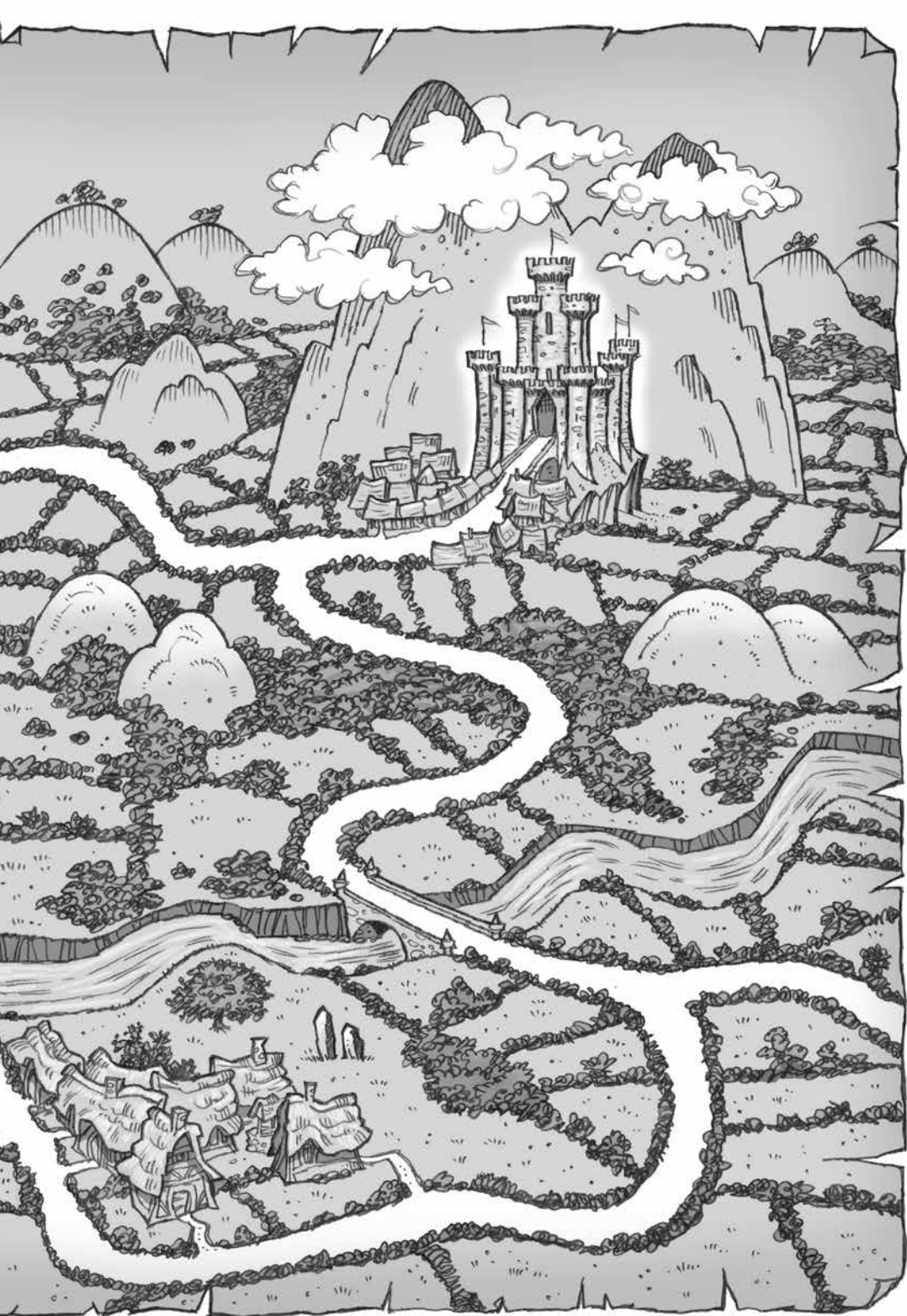
“Kongen skal nok passe godt på ham,” sagde soldaten. Så satte han gang i hesten og farede afsted.

“Drake, gør, som kongen siger!” råbte hans mor.

Drake havde aldrig siddet på en hest før. Han holdt godt fast.

Drakes hjerte bankede hurtigt, da de jagede gennem landsbyen. De farede over stenbroen. Endelig standsede de foran kong Rolands slot.

Soldaten hjalp Drake med at stige af hesten. Han åbnede slotsdøren og gav Drake et puf. De gik forbi malerier og statuer og folk i fornemt tøj. Soldaten trampede afsted bag ved Drake, mens de gik igennem korridorerne. Drake ville gerne kigge på alting, men soldaten gav ham et skub, hver gang han satte farten ned.

Så kom de til en trappe. De gik nedad ... nedad ... nedad. Soldaten standsede ved en dør.

“Hvor skal vi hen?” spurgte Drake endelig.

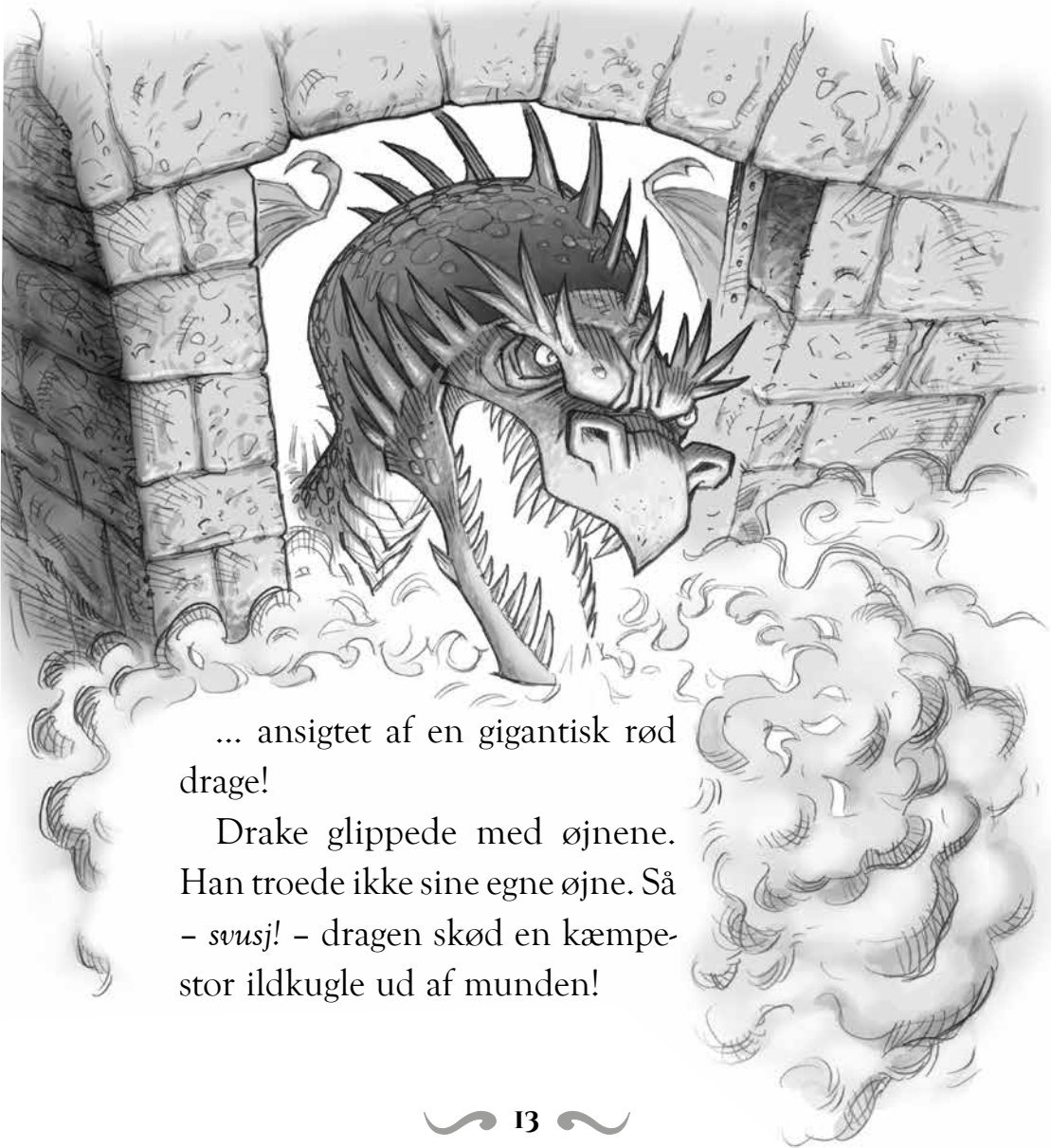
“Vi skal ikke nogen steder hen,” sagde soldaten. “Held og lykke.” Så løb han tilbage op ad trappen.

“Hey! Hvad mener du?” råbte Drake. Men han var helt alene.

Drake kiggede på den store stendør. Han var bange. Men han var endnu mere nysgerrig. Han skubbede døren op og så ...

... ansigtet af en gigantisk rød drage!

Drake glippede med øjnene. Han troede ikke sine egne øjne. Så - *svusj!* - dragen skød en kæmpestor ildkugle ud af munden!

DRAGESTENEN

Drake dukkede sig bag døren. Ildkuglen ramte lige ved siden af ham!

“Vulcan, stop!” hørte han nogen råbe.

Drake rejste sig op. Der stod en rødhåret pige i døråbningen.

“Ikke flere ildkugler!” råbte hun til dragen.

Han havde skinnende røde skæl og en lang, tyk hale. To store vinger voksede ud af ryggen på ham.

Drager findes ikke, tænkte Drake. Men han kunne jo se dragen. Og han havde mærket varmen fra ildkuglen.

En høj mand gik forbi pigen. Han havde et langt, hvidt skæg. Han var iført en mørkegrøn kåbe og en spids hat.

“Velkommen, Drake,” sagde manden. “Jeg hedder Griffith og er kongens troldmand.”

Sagde han lige ”troldmand”? Drake havde en hel masse spørgsmål! “Er det en drage?” spurgte han.

“Han er ikke blot *en* drage,” sagde pigen. “Han er *min* drage. Vulcan er den *bedste* drage i kongeriget.”

“Drake, det her er Rori,” sagde Griffith. “Rori, vil du være sød at tage Vulcan med dig. Sig til de andre, at jeg kommer lige om lidt.”

Andre? tænkte Drake.

Pigen sukkede. “Ja, ja. Kom så, Vulcan.” Hun førte dragen væk.

Så tog troldmanden Drake med hen ad en mørk korridor.

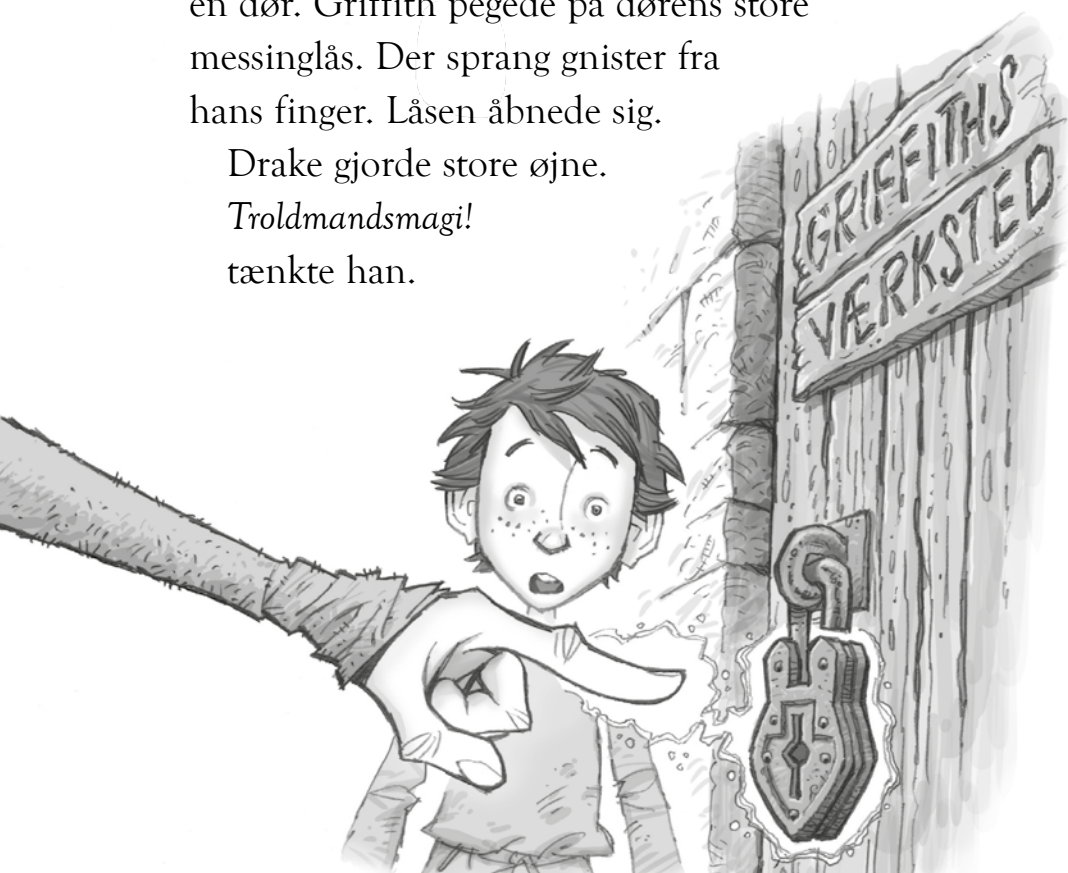
“Hvorfor er jeg her, hr.?” spurgte Drake.

Griffith svarede ikke. Han standsede foran en dør. Griffith pegede på dørens store messinglås. Der sprang gnister fra hans finger. Låsen åbnede sig.

Drake gjorde store øjne.

Troldmandsmagi!

tænkte han.

Han fulgte efter Griffith ind i et rum, der var fyldt med underlige ting. Han så flasker fyldt med farvestrålende væsker og pulvere.

Griffith løftede et træskrin. På skrinet var der udkåret billeder af drager.

“Det her er grunden til, at du er her,” sagde han og åbnede skrinet.

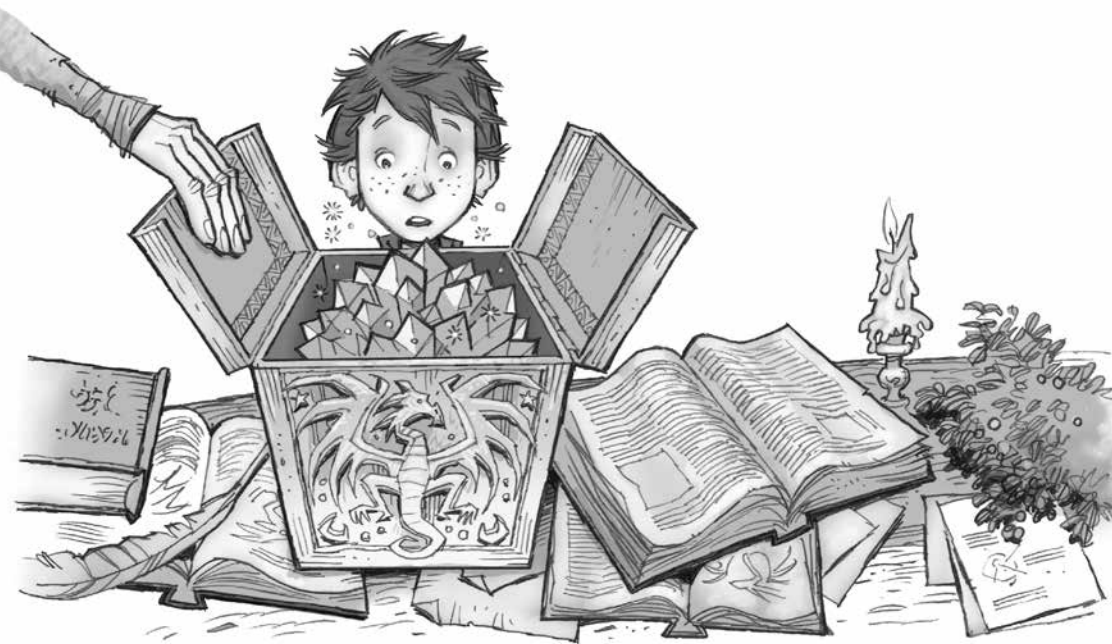
Drake kiggede ned i skrinet. En grøn sten på størrelse med hans hoved glitrede i lyset.

“Denne dragesten fortalte mig, at du har en drages hjerte,” sagde troldmanden. Han bankede let på Drakes brystkasse.

“Gj-gjorde den?” spurgte Drake. Han gjorde store øjne.

“Ja. Og dem, der har en drages hjerte, bliver dragemestre for kong Roland,” sagde Griffith.

Drake havde hørt historier om den magiske dragesten. Men han havde aldrig troet, at den virkelig fandtes. Nu væltede alle hans spørgsmål ud.

“Hvordan ved stenen, at jeg har en drages hjerte? Og hvordan fandt du mig? Og hvad er en dragemester? Og hvorfor vil kong Roland have dragemestre?”

“Stenen er gammel og gådefuld,” sagde Griffith. “Selv jeg forstår ikke dens magi fuldt ud. En dragemester er i stand til at blive forbundet med drager. Hvad kongen angår ... Han holder meget af drager. Men han kan ikke styre dem.”

“Så Vulcan er ikke den eneste drage?” spurgte Drake.

Troldmanden smilede bredt. “Nej, det er han ikke.”

Han gav Drake en guld-kæde med en grøn sten i.

“Det her er et stykke af dragestenen,” sagde han. “Det vil hjælpe dig med at blive forbundet med din drage.”

Drakes hjerte sprang et slag over. *Min drage?* *Får jeg en drage?* tænkte han. Han lagde stenen ned i lommen.

“Pas på, Drake,” advarede troldmanden. “Drager er farlige. Og selv dragestenen kan ikke beskytte dig mod deres kræfter.”

“Hvilke kræfter?” spurgte Drake.

Troldmanden førte ham væk uden at sige så meget som et ord mere.